

Arrest

nr. 106 222 van 2 juli 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 27 maart 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 april 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. RONSE en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 30 juni 2012 het Rijk binnen en diende op 2 juli 2012 een asielaanvraag in. Op 28 februari 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Guineese nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 10 juni 1995 te Wawaya, een dorp in de buurt van Banguinet. U behoort tot de Soussou etnie en u bent moslim. U bent opgegroeid in Banguinet en heeft er school gelopen tot op het moment dat u Guinée heeft verlaten. Uw vader was een welvarend handelaar in uw thuisstad. Hij had meerdere huizen en winkels in zijn bezit. De rijkdom van jullie familie leidde tot enige afgunst bij de inwoners van Banguinet. In 2008 werd uw vader plotseling ziek. Enkele bezoeken aan het ziekenhuis brachten geen ziekte aan het licht. De dokters konden geen oorzaken van uw vaders ziekte vinden. Uw moeder zorgde daarom gedurende een tweetal maanden voor uw vader bij jullie thuis. Net op het moment dat uw vader ziek werd, beviel uw moeder ook van uw jongere zus. Op 26 november 2008 overleed uw vader aan de gevolgen van zijn plotse ziekte. Na het overlijden van uw vader zette uw moeder de handelsactiviteiten van uw vader gewoon verder. De eigendomsdocumenten van de verschillende eigendommen van uw vader werd aan een vertrouweling van uw vader gegeven. Ze hadden onderling afgesproken dat deze persoon de eigendomsdocumenten aan u zou geven wanneer u wat ouder zou zijn en wanneer u hierom zou vragen. Op 4 juni 2011 hertrouwde uw moeder met L.S. (...), een kapitein in het Guineese leger, en een bekend persoon in jullie thuisstad. Uw stiefvader vroeg na het huwelijk meerdere malen aan uw moeder waar de eigendomsdocumenten van de bezittingen van uw overleden vader waren, maar zij antwoordde telkens dat die documenten voor de kinderen bestemd waren. Hierop begon uw stiefvader ook u te ondervragen over deze eigendomsdocumenten. Op het moment dat uw schoolgeld diende betaald te worden, eiste uw stiefvader zelfs dat u de eigendomsdocumenten zou gaan halen; zo niet, zou hij uw schoolgeld niet betalen. Uw stiefvader was er eveneens voorstander van dat u naar een Koranschool zou gaan wat uw moeder dan weer niet wilde. Uw moeder was ook tegenstander van een eventuele besnijdenis van uw jongere zus terwijl uw stiefvader dit wel wilde. Uw stiefvader, en diens twee zonen die eveneens in het Guineese leger werkzaam waren, zetten u steeds meer onder druk om hen de eigendomsdocumenten van uw overleden vader te overhandigen. Op 29 februari 2012 mondde dit zelfs uit in een geweldpleging tegen u omdat u steeds weigerde hen de documenten te overhandigen. Op 4 maart 2012 kwamen uw stiefvader en zijn twee zonen nogmaals naar uw woning om u te bedreigen. U deed de deur niet open, en zodra de drie mannen weg waren, besloot u om hulp te gaan zoeken bij de handelspartner van uw vader S.K. (...). Hij wou eerst niet geloven wat u vertelde, maar nadat hij bij dorpsgenoten was gaan horen wat er daadwerkelijk gebeurd was, besloot hij om u te helpen. U kon onderduiken in een onafgewerkte woning van hem totdat er een oplossing gevonden zou worden. In tussentijd kwam de persoon die de eigendomsdocumenten van uw vader in zijn bezit had bij u langs om u de documenten te overhandigen. U gaf deze documenten vervolgens aan een zekere meneer D. (...), een kennis van meneer K. (...), opdat hij het nodige kon doen om u het land te laten ontvluchten. Op 29 juni 2012 trok u samen met meneer D. (...) naar Conakry van waar jullie een vliegtuig namen in de richting van Europa.

De volgende dag kwam u aan in België waar u op 2 juli 2012 asiel aanvraagde bij de bevoegde asielinstanties.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaart uw land van herkomst te zijn ontvlucht omdat u vreest gedood te worden door uw stiefvader, een kapitein in het Guineese leger, omdat u weigerde aan hem de eigendomsdocumenten van de bezittingen van uw overleden vader te overhandigen (zie gehoorverslag Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, verder CGVS, dd. 27 februari 2013, p.6-7). Volgende bemerkingen dienen echter gemaakt te worden bij het door u aangehaalde asielrelaas.

Vooreerst kan een opmerking gemaakt worden betreffende uw **identiteit** en meerbepaald betreffende de door u opgegeven geboortedatum in de loop van de asielprocedure. Uit uw asioldossier blijkt immers dat u in eerste instantie voor de Dienst Vreemdelingenzaken **10 juni 1995** als uw geboortedatum heeft opgegeven, (zie beslissing Voogdijdienst, FOD Justitie, dd. 19 juli 2012, administratief dossier). Op 5 juli 2012 werd er echter een medisch onderzoek uitgevoerd, door het Universitair Ziekenhuis Antwerpen (Dienst Radiologie), teneinde na te gaan of u al dan niet minderjarig was op dat tijdstip. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend op datum van 19 juli 2012 door de dienst Voogdij betreffende de medische test tot vaststelling van de leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2,2°, 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Programmawet van 24 december 2002 gewijzigd bij de Programmawetten van 22 december 2003 en 27 december 2004, **tonen de resultaten van de medische test aan dat u op datum van 5 juli 2012 een leeftijd heeft van ouder dan 18 jaar, waarbij 26,7 jaar of ouder met een standaarddeviatie van 2,3 jaar een goede schatting is** (zie beslissing Dienst Voogdij, FOD Justitie, dd. 19 juli 2012, administratief dossier). Daarom kunt u niet worden beschouwd als minderjarige.

Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast. Wanneer u tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal naar uw geboortedatum gevraagd wordt en wat uw reactie op het uitgevoerde leeftijdsonderzoek is, blijft u bij uw verklaring dat u in 1995 bent geboren; u verklaart dat u slechts zeventien jaar oud bent en dat u ter staving van uw geboortedatum uw Guineese geboorteakte reeds heeft voorgelegd voor de Dienst Vreemdelingenzaken (zie gehoorverslag CGVS, p.2). Wat betreft de door u voorgelegde geboorteakte kan echter opgemerkt worden dat deze door u overhandigde akte geen enkel objectief element bevat (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. De discrepantie tussen de door u verklaarde en uit de geboorteakte af te leiden leeftijd enerzijds en de leeftijdsbepaling op basis van de medische test anderzijds, kan in ieder geval als niet redelijk aanvaard worden aangezien het verschil tussen beide leeftijden ruim meer dan twee jaar bedraagt. Zoals eerder aangehaald kunt u bijgevolg niet als minderjarige beschouwd worden. In het licht van de resultaten van het medisch onderzoek, kunnen de gegevens op de door u voorgelegde geboorteakte – en bijgevolg de authenticiteit en de bewijswaarde ervan voor uw leeftijd - worden betwijfeld. Bovendien kan u verder geen enkel ander identiteitsdocument voorleggen ter staving van de door u opgegeven geboortedatum. **Bijgevolg kan gesteld worden dat bovenstaande bemerkingen reeds de eerste vragen doen rijzen betreffende de geloofwaardigheid van de door u opgegeven geboortedatum in het bijzonder en betreffende uw asielrelaas in het algemeen.**

Verder kunnen er voornamelijk echter enkele ernstige bedenkingen gemaakt worden betreffende het door u aangehaalde asielrelaas. Zo dienen vooreerst volgende opmerkingen gemaakt te worden aangaande de vermeende dood van uw vader in 2008. U verklaart tijdens het gehoor voor het CGVS in eerste instantie dat uw vader overleden is op 26 november 2008 aan de gevolgen van een ziekte (zie gehoorverslag CGVS, p.3). Later tijdens het gehoor worden u meer vragen gesteld ter verduidelijking van de oorzaak van overlijden van uw vader (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Wanneer u gevraagd wordt aan welke ziekte uw vader overleden is, verklaart u dat uw vader ziek is geworden, en dat er veel afgunst was in het dorp, dat hij veel vijanden had omdat hij geld had, en dat deze contact hebben opgenomen met de 'marabou' (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Vervolgens wordt u gevraagd wie of welke personen naar de 'marabou' zouden zijn gegaan waarop u antwoordt dat u het niet weet en dat u de namen van deze personen niet kent (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Wanneer u gevraagd wordt of ze uw vader dan niet konden helpen in het ziekenhuis, geeft u aan dat hij wel naar het ziekenhuis is gegaan, maar dat de dokters geen ziekte konden terugvinden (zie gehoorverslag CGVS, p.9). U verklaart verder dat u nooit geweten heeft aan welke ziekte uw vader overleden is (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Hierbij kan het opmerkelijk genoemd worden dat u er tijdens het gehoor niet in slaagt een duidelijke verklaring of oorzaak van het vermeende overlijden van uw vader te geven; u laat zelfs vallen dat uw vader enige vijanden in het dorp zou hebben gehad, en dat deze naar de lokale 'marabou' zouden zijn gegaan, maar wanneer u gevraagd wordt om welke vijanden het dan ging, moet u het antwoord eveneens schuldig blijven. Tot slot kan u ook niet aangeven aan de gevolgen van welke ziekte uw vader dan overleden zou zijn. Aangezien het overlijden van uw vader toch een essentieel element vormt in het geheel van uw asielrelaas, mag redelijkerwijze toch verwacht worden dat u meer (concrete) informatie zou kunnen geven omtrent het vermeende overlijden van uw vader en dan vooral omtrent de oorzaak van het beweerde overlijden. Uw vage verklaringen hieromtrent komen niet overtuigend over en vormen bijgevolg een eerste negatieve aanwijzing betreffende de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Voorts is uw kennis over uw stiefvader, die een kapitein zou zijn in het Guineese leger, en zijn twee zonen eveneens ondermaats te noemen. U geeft tijdens het gehoor immers aan dat uw moeder hertrouwd zou zijn met uw stiefvader in de loop van 2011 (zie gehoorverslag CGVS, p.10). U verklaart dat hij nog vier andere vrouwen zou hebben gehad maar wanneer u gevraagd wordt wie deze andere vrouwen dan waren, moet u het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p.10). U geeft ook aan dat uw stiefvader tien kinderen in totaal zou hebben, maar gevraagd naar deze kinderen, geeft u aan dat u enkel zijn twee zonen zou kennen die u ook bedreigd zouden hebben omwille van de eigendomsdocumenten van uw vader (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Verder geeft u aan dat uw stiefvader na het huwelijk met uw moeder bij jullie zou zijn ingetrokken, dat zijn andere echtgenotes in een andere woning van hem verbleven zouden hebben, en dat u hem dus elke dag zag (zie gehoorverslag CGVS, p.11). U geeft tijdens het gehoor wel aan de huidige dienstplaats van uw stiefvader te kennen, maar wanneer u gevraagd wordt op welke andere plaatsen uw stiefvader nog gewerkt heeft, of aan welke missies hij zoal heeft deelgenomen, moet u het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Gevraagd naar de functie van uw vader op zijn huidige dienstplaats, en wat hij dan moest doen in zijn functie, verklaart u alweer dat u het niet weet (zie gehoorverslag CGVS, p.11). U weet evenmin hoe lang uw stiefvader al deel zou uitmaken van het

Guineese leger (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Verder kent u evenmin enige collega's van uw stiefvader (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Gezien uw verklaring dat uw stiefvader na het beweerde huwelijk met uw moeder bij jullie zou zijn ingetrokken en dat u hem sindsdien elke dag zou hebben gezien (zie gehoorverslag CGVS, p.11), is uw beperkte kennis over uw stiefvader en diens militaire functie en carrière toch frappant te noemen. Aangezien de militaire functie van uw stiefvader een ander essentieel element in uw asielrelaas betreft – deze functie zou immers volgens uw verklaring nationale bescherming in uw land van herkomst door de autoriteiten aldaar in de weg staan – mag opnieuw logischerwijze verwacht worden dat u meer precieze informatie zou kunnen verschaffen betreffende deze militaire functie wat duidelijk niet het geval is. Ook wat betreft de twee zonen van uw stiefvader – die volgens uw verklaringen eveneens een grote rol zouden hebben gespeeld in de geuite bedreigingen tegen uw persoon – is uw kennis beperkt te noemen. U verklaart tijdens het gehoor voor het CGVS dat deze twee zonen berucht zouden zijn in Fria en omstreken, dat ze reeds in de gevangenis zouden hebben gezeten nadat ze iemand om het leven hadden gebracht, maar dat vervolgens hun vader – uw stiefvader – erin geslaagd zou zijn ze vrij te krijgen waarop hij ze in het Guineese leger zou hebben gerekruteerd (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Wanneer u tijdens het gehoor echter gevraagd wordt wanneer deze twee zonen iemand vermoord zouden hebben, geeft u aan dat u het niet weet (zie gehoorverslag CGVS, p.11). U geeft wel aan dat ze in 2010 het Guineese leger vervoegd zouden hebben, maar gevraagd wat hun functie in het leger was, of welke graad ze hadden, geeft u aan het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Wanneer u tot slot gevraagd wordt wat de twee zonen nogal gedaan zouden hebben – gezien uw verklaringen dat de twee zonen van uw stiefvader erg berucht waren in Fria in omstreken – verklaart u dat u het niet weet, dat het gewoon bandieten zijn, en dat ze gekend zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Ook uw verklaringen betreffende de twee zonen van uw stiefvader, die een grote rol zouden hebben gespeeld in de bedreigingen tegen uw persoon, zijn bijgevolg eerder vaag en weinig overtuigend te noemen. **Bovenstaande vaststellingen leiden er in ieder geval toe te stellen dat uw verklaringen betreffende het vermeende overlijden van uw vader, alsook betreffende uw beweerde stiefvader en diens twee zonen, in die mate vaag en weinig overtuigend zijn dat ze de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder in het gedrang brengen.**

Voorts kan volgende bemerking gemaakt worden wat betreft het vermeende lot van uw moeder en jongere zus, alsook wat betreft de beweerde bedreiging tegen uw persoon uitgaande van uw stiefvader en diens twee zonen. Zo verklaart u tijdens het gehoor voor het CGVS dat u vernomen heeft dat uw moeder zich in Senegal zou bevinden (zie gehoorverslag CGVS, p.3-4). U geeft wel aan zelf geen enkel contact meer te hebben gehad met uw moeder sinds uw vlucht uit Guinée (zie gehoorverslag CGVS, p.3-4). Later tijdens het gehoor geeft u aan dat uw moeder – op het moment dat u zich in Guinée schuil hield in de woning van K. (...) in afwachting van uw vlucht uit Guinée – problemen zou hebben gehad en dat ze hierdoor diende te vluchten (zie gehoorverslag CGVS, p.13). U geeft aan dit vernomen te hebben van de persoon die in het bezit zou zijn geweest van de eigendomsdocumenten van de bezittingen van uw vader (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Gevraagd waar uw moeder dan in eerste instantie naartoe gevlucht zou zijn, moet u echter het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Gevraagd wanneer uw moeder dan naar het buitenland zou zijn gevlucht, geeft u3 eveneens aan het niet te weten omdat u geen contact meer zou hebben (gehad) met haar (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Eerder gaf u zelfs aan niet te weten of uw jongere zus eveneens mee naar het buitenland zou gevlucht zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Uw onwetendheid over het lot van uw moeder en uw jongere zus zijn in die zin frappant te noemen omdat u enerzijds tijdens het gehoor voor het CGVS aangeeft te vrezen dat uw jongste dochter besneden zou worden in uw thuisland omdat uw stiefvader hier voorstander van zou zijn, en anderzijds omdat u tegelijkertijd ook aangeeft dat Siminka Karamba, die u geholpen zou hebben het land te verlaten, eveneens naar Senegal zou zijn gevlucht, en dat u nog erg vaak contact met hem heeft (zie gehoorverslag CGVS, p.13). U verklaart tijdens het gehoor namelijk dat het net K. (...) is die u zou verteld hebben dat uw moeder in Senegal zou zijn nadat hij haar in Dakar zou hebben aangetroffen (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Bijgevolg is het erg vreemd te noemen dat u niet meer over het lot van uw moeder kan vertellen, alsook over de problemen of de aanleiding van haar vlucht naar het buitenland, aangezien u aangeeft dat u erg vaak contact heeft met K. (...) die eveneens in Dakar, in Senegal, zou verblijven waar hij uw moeder zou hebben aangetroffen. Uw beperkte kennis over het lot van uw moeder en uw jongere zus vormen alweer een negatieve indicatie wat betreft de geloofwaardigheid van uw asielrelaas aangezien u tijdens het gehoor voor het CGVS ook een vrees aanbrengt in hoofde van uw moeder, en uw zus, die op voorspraak van uw vader besneden zou moeten worden, wat u en uw moeder hoegenaamd niet wilden. Redelijkerwijze zou dan toch verwacht mogen worden dat u meer inspanningen zou leveren om meer te weten te komen over het lot van uw moeder en uw zus, des te meer omdat u blijkbaar over de mogelijkheid beschikt om dit te doen in het licht van uw verklaring dat u erg veel contact zou hebben met K. (...) die eveneens in Dakar zou verblijven.

Tot slot kan nog het volgende opgemerkt worden betreffende de tegen u geuite bedreigingen door uw stiefvader en zijn twee zonen, zoals door u verklaard voor het CGVS (zie gehoorverslag CGVS, p.13). U geeft tijdens het gehoor aan een eerste keer te zijn aangevallen door uw stiefvader en diens twee zonen op 29 februari 2012 (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Vervolgens geeft u aan dat uw stiefvader en zijn twee zonen op 4 maart 2012 zouden zijn teruggekeerd naar uw woning, dat ze wilden binnenbreken, dat u de deur moest opendoen, maar dat u deed alsof u niet thuis was, waarop ze zouden zijn weggegaan en waarop u naar K. (...) zou zijn gevlucht (zie gehoorverslag CGVS, p.7 – p.13). Echter, de door u aangehaalde bedreiging en poging tot aanval op uw persoon op 4 maart 2012 waarbij uw stiefvader en zijn twee zonen een poging zouden hebben ondernomen binnen te dringen in uw woning klemt toch met een andere verklaring van u tijdens het gehoor waarbij u aangeeft dat uw stiefvader gewoon bij jullie inwoonde, en dat hij sinds het huwelijk met uw moeder in jullie woning verbleef en dat u hem dus elke dag zag (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Het is dus vreemd te noemen dat hij een poging zou hebben ondernomen binnen te dringen in jullie woning, maar dat u eenvoudigweg de deur niet opendeed waarop ze zouden zijn weggegaan, terwijl u anderzijds verklaart dat uw stiefvader gewoon bij u en uw moeder inwoonde. Een dergelijke verklaring ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. **Bovenstaande vaststellingen zijn in ieder geval van die aard dat ze de geloofwaardigheid van uw asielrelaas niet kunnen herstellen, maar in tegendeel verder ondermijnen.**

Wat betreft de algemene veiligheidssituatie in Guinee kan nog het volgende worden opgemerkt :

Guinee werd in 2012 geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De Guineese veiligheidstroepen hebben inderdaad de mensenrechten geschonden, naar aanleiding van betogingen met een politiek karakter. Er zijn nog steeds spanningen voelbaar tussen de regering en bepaalde oppositiepartijen. De overgangsperiode die normaal had moeten eindigen met de organisatie van parlementsverkiezingen binnen een termijn van 6 maanden blijft eindeloos duren. Het is echter aan de verschillende politieke spelers om ervoor te zorgen dat er aan alle voorwaarden wordt voldaan om de overgangsperiode te voltooien en de organisatie van parlementsverkiezingen mogelijk te maken in een rustig klimaat.

Artikel 48/4 §2 van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming. Uit de bovenvermelde informatie blijkt dat Guinee niet wordt geconfronteerd met willekeurig geweld en men dient er eveneens op te wijzen dat er geen gewapende oppositie is in het land. In het licht van al deze elementen is er momenteel in Guinee geen gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 (zie informatiefarde van de landen, SRB "Guinee: Situatie op het gebied van de veiligheid", september 2012).

Tot slot legt u geen documenten neer ter staving van uw asielrelaas, noch ter staving van de door u afgelegde reisweg. U legt wel uw Guineese geboorteakte voor ter bevestiging van uw identiteit en nationaliteit, maar deze werd hierboven al uitvoerig besproken.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker stelt een beroep in “tot vernietiging” van de beslissing van 28 februari 2013 van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waarin de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd. In een eerste en enig middel voert verzoeker “de schending aan van artikel 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 op de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de huisvesting van de vreemdelingen, de schending van art. I A (2) van de internationale conventie op het statuut van de vluchtelingen van 28.07.1951, goedgekeurd door de wet van 26.06.1953 en de schending van art. 1(2) van het Protocol op het statuut van de vluchtelingen van 3 1.01.1967, goedgekeurd door de wet van 27.02.1967; schending van de materiële motiveringsplicht”.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.3. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

2.4. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006).

3.2. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om zijn politieke profiel en hierop gesteunde vervolging geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in

de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

3.3. Verzoekers asielrelaas steunt in essentie op zijn hoedanigheid als minderjarige scholier die afhankelijk is van zijn stiefvader. Het is dan ook essentieel dat verzoeker zijn identiteit eenduidig kan aantonen. Uit het medisch onderzoek overeenkomstig de artikelen 3§2,2°; 6§2,1°; 7 en 8§1 van titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Programmawet van 24 december 2002 gewijzigd bij de Programmawetten van 22 december 2003 en 27 december 2004 dat werd uitgevoerd door het Universitair Ziekenhuis Antwerpen (Dienst Radiologie) op 5 juli 2012 blijkt dat verzoeker op dat ogenblik een leeftijd bereikt had van ouder dan 18 jaar, waarbij 26,7 jaar of ouder met een standaarddeviatie van 2,3 jaar een goede schatting is (zie beslissing Dienst Voogdij, FOD Justitie, van 19 juli 2012, administratief dossier). Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan verzoekers beweerdelijke geboortedatum van 10 juni 1995. Immers is niet aannemelijk dat verzoeker pas 17 jaar zou zijn wanneer zijn lichamelijke kenmerken er op wijzen dat hij 9 jaar ouder is. Het neergelegd geboortecertificaat kan verzoekers beweringen niet ondersteunen nu dit geen enkel objectief element bevat (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat verzoeker de persoon is waarop het document slaat. Verzoeker kon de conclusie van het medisch onderzoek betwisten, wat hij nagelaten heeft te doen. In het verzoekschrift bevestigt verzoeker geen bijkomende informatie te kunnen geven. Aldus kan slechts vastgesteld worden dat verzoeker zijn identiteit niet aantoonde, hij manifest gelogen heeft over zijn geboortedatum en aldus bewust getracht heeft de asielinstanties te misleiden.

3.4. De waarachtigheid van verzoekers asielrelaas komt dan ook volledig in het gedrang nu verzoeker reeds 24 jaar was en niet minderjarig bij het beweerdde maar niet aangetoonde overlijden van zijn vader in 2008. Verzoeker was dan ook de meerderjarige erfgenaam van zijn vader en diende de nodige regelingen te treffen inzake de gronden, eigendommen en financiële middelen. Verzoekers bewering dat hij terecht moest bij zijn stiefvader voor schoolgeld is niet aannemelijk nu verzoekers vader rijk was en in zoverre hij op 24 jaar nog schoolgaand was, eigen middelen had om zijn studies te financieren. Verzoeker brengt geen bijkomende objectieve elementen aan om zijn relaas te ondersteunen. Voorts kan noch uit zijn verklaringen, noch uit de herhaling van zijn relaas in het verzoekschrift afgeleid worden dat verzoeker vervolgd werd in Guinee. Immers verzoeker blijft in gebreke het overlijden van zijn vader aan te tonen, bevestigt in het verzoekschrift dat hij geen contact heeft met zijn familie en er geen medische informatie werd gegeven over de doodsoorzaak van zijn vader zodat hij hierover onwetend is. Het verzoekschrift herbevestigt dat zijn moeder hertrouwd is maar intussen haar tweede echtgenoot heeft verlaten en in Senegal verblijft, doch ook van het tweede huwelijk van zijn moeder brengt verzoeker geen bijzonderheden aan. In tegenstelling tot wat het verzoekschrift beweert is verzoekers kennis over zijn stiefvader zoals de bestreden beslissing terecht stelt, ondermaats wat te meer klemmt nu verzoeker al 27 jaar was toen zijn moeder beweerdelijk hertrouwde en niet aannemelijk is dat hij als mannelijk familiehoofd geen belangstelling kon hebben in dit huwelijk met een man die al 3 vrouwen had en de mogelijke gevolgen hiervan te meer nu zijn vader tot het leger zou behoren alsook zijn 2 beruchte schoonbroers. Verzoekers asielrelaas komt voor als een aaneenschakeling van louter boude vage beweringen gesteund om een bedrieglijke voorstelling van zijn leeftijd en profiel.

3.5. Verzoeker verwijst nog naar een Noors rapport van 20 juli 2011 betreffende het juridisch apparaat en de werking van de politie. Het volstaat niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 18 december 2004, nr. 138.480; RvS 18 december 2009 nr. 5146). Verzoeker toont niet aan bij het verlaten van zijn land in de negatieve belangstelling te staan van zijn overheden.

3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich "*In ondergeschikte orde: Ingeval zou worden geoordeeld dat de status van vluchteling niet zou kunnen worden toegekend, quod non, komt verzoeker in aanmerking voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/42 b) van de vreemdelingenwet*". Verzoeker steunt voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus en voert geen andere argumenten aan. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de

andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.1. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus werd getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C- 465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juli tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK